

Вдовицата станала и се затекла. Последвала я и смржта.

Ала кога дошла работата, кое от децата да хариче, не било тъй лесно да се реши, както си мислила смржта.

Майката дигала едно по едно малките сънливчета, вземала едно, поогледа го и пак го остави: вземала второ и същото се повторило. Изредила всичките, почнала отново да ги повтаря и не могла да се реши да даде никое от тях.

Смржта изгубила търпение. Тя казала:

„Добре, госпожо, аз искам да ви помогна при избора. Гледайте, дайте ми най-голямото: то яде най-много, за него ходи повече плат за дрехи. Аз мисля . . .“

Вдовицата не я оставила да се доизкаже.

„Какво казвате? Как мога да ви го дам? То ми е най-голямото, най-много време него съм гледала. Десет години откак го имам, и как ще мога да приживея без него?“

„Е, нека биде тъй!“ отговорила смржта. „Задрж него, а ми дай второто.“

„Знаете ли, че слънцето ще затъмнее пред очите ми, ако ви го дам?“ отвърнала вдовицата. „Неговия весел смях ме ободрява и тогава когато съм най-тъжовна, а светлите му очички съживяват и моите. Вие не знаете, какво искате.“

„Може би имате право,“ казала смржта, „и няма да ви убеждавам. Тогава да се съгласим за третото. То е момиче, а момичетата винаги причиняват повече грижи отколкото радости.“

„О господине, та вие искате моята любимка! Само то не може да бъде. То е тъй нежно и кротко, тъй сериозно и умно! То е утеша и подкрепа на моя живот.“

„За това няма да ви убеждавам, само че едно от тях трябва да ми дадете. Да зема ей това: него сте отглеждали по малко години и не можете скоро да разчитате на помощ от него.“

„Ах, господине, нима искате да ми вземете най-хубавото дете? Когато погледна него, мисля си, че от мене по-богата няма“. „

„Вие сте глупавичка!“ извикала смржта. „Е, хайде тогава да зема най-малкото. И с него ще бъда благодарен, макар и да е жалко, грозно същество.“

„Любезни господине“, извикала с разтреперан глас и сълзи на очи вдовицата, „то е малко и слабо и не мога да кажа дали е хубаво . . . Но никога, никога не бих се отделила от него!“

Видяла смржта, че е мячна работа да се вземе жертва от една майка, изскочила навън и се изгубила в тъмната нощ.